

Les mestres de la República

Rosa M. Giralt Navarro
Javier Gimenez Gracia

FETE-UGT Terres de
Lleida.

Aquest any a la FETE, la Federació de treballadors de l'ensenyament de la UGT, estem d'enhonorable. Amb el documental; "Las Maestras de la República" dirigit per la Pilar López Solano, hem aconseguit un Goya a la millor pel·lícula documental; aquest vol ser un record a la trajectòria d'unes dones que van lluitar pels seus ideals d'igualtat, justícia i solidaritat.

Des de la FETE-UGT de les Terres de Lleida ens vam proposar fer arribar el reportatge arreu i les nostres expectatives han estat superades amb escreix, fins al punt de tenir l'agenda plena fins a finals de setembre i amb la voluntat de seguir aquesta "missió pedagògica". Ens els darrers mesos, diversos centres educatius, ajuntaments i entitats culturals han volgut compartir amb nosaltres el documental que rescata de la història unes docents valentes i agosarades que no van dubtar en posar-se davant per arrossegar a la societat, mitjançant l'educació, a un nou model, més modern, més europeu. Persones cultes, modernes i independents, que en un moment donat es van implicar en la renovació pedagògica, en la consecució dels drets de les dones i en les activitats sindicals, socials i polítiques fonamentals per impulsar el país en un moment de canvi històric i transcendental; defenso-

res i transmissores d'uns valors vi-gents avui: educar en igualtat, el respecte a l'altre, el valor de l'es-forç,... Una de les experiències que més ens va colpir, va estar la projecció a la presó de Ponent de Lleida. D'entrada tot i que l'activitat era lliure, la sala on ens van rebre estava força plena. Els interns i les internes seguien amb molt interès la pel·lícula i, a l'hora del col·loqui, van fer intervencions força interessants i encertades. Elles van destacar la figura de la dona treballadora, de l'empenta que demostraren i dels obstacles que van haver de superar per seguir endavant amb la seva vocació i amb les ganes de renovar la societat; també manifestaren repetidament que no s'havia avançat massa i que calia seguir lluitant cap l'objectiu de la igualtat total, posant exemples en que es feia palesa la seva experiència personal envers la societat, la qual a vegades no els havia donat les oportunitats que elles esperaven.

D'alguna manera es veien reflectides en aquelles mestres republicanes, amb el seu missatge de lluita personal, de superació i la manera d'encarar la vida. Un silenci respectuós s'instal·là a la sala en veure el pas de les mestres per la presó; era com si es posessin a la seva pell, entenent les estratègies que utilitzaven per no ensorrar-se elles, ni les del seu voltant.

En conclusió, una experiència mútua força enriquidora que d'alguna manera coincideix amb el seu esperit i amb el crit esperançador que esgrimien algunes de les internes "nosotras como ellas, siempre pa lante".